EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Gent | Laura Serrat | Actualitzat el 29/06/2021 a les 11:12

Mossèn Joan Prat. ?Enmig del poble

El diumenge es desperta amb un cel que amenaça tempesta. Les primeres gotes comencen a caure amb l'entrada del migdia, el moment en què els feligresos del barri del Poble Nou de Manresa es dirigeixen a la missa de la parròquia de Sant Josep.

JESUS CONFIO EN TI

Quan arriben, deixen els paraigües a l'entrada i es disposen a passar una estona en aixopluc a la casa del Senyor. En asseure's als bancs de fusta, alguns repassen el cançoner i les pregàries, mentre els altres contemplen les parets d'un blanc immaculat i les imatges dels sants que vesteixen l'espai, com Santa Gemma Galgani, Sant Francesc Xavier o Santa Joana d'Arc. Quan el rellotge marca dos quarts d'una del migdia, apareix mossèn Joan Prat, vestit amb una túnica de tela blanca i una casulla del mateix color, amb el dibuix d'un pelicà brodat a la roba. Després de senyar-se, es disposa a començar la cerimònia. Fa vuit anys que aquest igualadí és el rector de la parròquia i, durant aquest temps, ha vetllat perquè l'espai litúrgic estigui ple de vida.

El mossèn es dirigeix als fidels amb un to amable. Ell fuig dels formalismes eclesiàstics i se centra en les persones que té al davant per transmetre el missatge religiós d'una manera clara i entenedora. Aquesta forma de concebre la professió la va aprendre a la parròquia de Nostra Senyora de la Soledat d'Igualada, de la mà de mossèn Joaquim Font, la persona que el va introduir en el camí de l'Església quan només era un adolescent. «Ell es preocupava de debò pel benestar de les persones. Hi conversava durant hores i, si calia, els anava a veure a l'hospital», recorda. Aquest mateix tarannà és el que ell ha adoptat com a rector. «Som una parròquia petita i de barri, i acabes tenint un tracte molt proper amb les persones. Presencies els casaments, però també els funerals i, de mica en mica, formes part de la història de les famílies i et converteixes en un suport més en els moments difícils», afirma.

La seva família sempre el va animar en el desig de convertir-se en sacerdot. Després d'estudiar la carrera de Dret, va entrar la Facultat de Teologia de Catalunya. Un cop nomenat capellà l'any 2010, va fer una estada a Roma de tres anys per completar els estudis. Tres anys més tard, li van oferir l'oportunitat de convertir-se en el rector de la parròquia de Sant Josep, una feina que actualment combina amb l'atenció religiosa que ofereix a la presó de Lledoners i amb el càrrec d'exorcista de la diòcesi de Vic. Una responsabilitat que, segons confirma, té poc a veure amb la famosa pel·lícula que la població guarda en l'imaginari. «La feina de l'exorcista és ajudar a les persones que se senten perdudes i desorientades a encaminar-se cap a la pau interior. No es tracta de substituir els psicòlegs, sinó de mostrar els diferents senders que poden escollir, lluny dels paranys en què els humans podem caure», apunta.

El sacerdot considera que la fe ajuda moltes persones a recuperar l'esperança en els trams complicats de la vida. En aquest sentit, assegura que sovint «es ven una imatge de l'Església que no és la real, perquè solament s'enfoca els abusadors de poder». Al darrere de les notícies que enterboleixen la imatge del sacerdoci, també hi ha persones com ell que, igual que una formiga treballadora que construeix el seu cau, treballen per crear vincles amb les persones del seu entorn i ajudar-les en el moments difícils. Després de l'eucaristia, mossèn Joan baixa les escalinates de l'altar i travessa l'església fins a la porta de sortida. Un cop a fora, mira el cel, on comencen a aparèixer tonalitats blaves i roses, després de la tempesta. Es quedarà una bona estona a l'entrada per acomiadar-se de cadascun dels feligresos. En la seva forma d'actuar, la paraula *parròquia*, que procedeix del grec i significa *enmig del poble*, pren sentit.